

25. njedźela po šwjatej Trojizy.

Matth. 25, 1—13.

Tehdy budže to njebyješte kralestwo podobne džešacź knježnam, kotrež šwoje lampy wšachu a džěchu won nawoženi napshecziwo. Ale pjecz mjes nimi běšche mudrych, pjecz pať njemudrych. Te njemudre wšachu šwoje lampy, ale wolija wone šobu njewšachu; te mudre pať wšachu wolija w šwojich šudobjach se šwojimi lampami. Žaťo šo pať tón nawoženia potomdži, buchu wone wšchě šparne a wužnuchu. Wo potnozy pať šběže šo wołanje: Šlaj, nawoženia dže; džicže won jemu napshecziwo! Duž stanychu te šame knježny wšchitke a wuhotowachu šwoje lampy. Te njemudre pať džachu k tym mudrym: Dajče nam wot wašcheho wolija, pšchetož našche lampy šahažnja. Ale te mudre wotmolwichu a džachu: Niz tať, šo by nam a wam njepobrachto. Džicže pať radšcho k tym klamarjam a nakupče šebi šamym. Žaťo wone pať šupowacź džěchu, pšchińdže nawoženia; a kotrež hotowe běchu, džěchu š nim nuts na kwaš; a durje buchu šamkajene. Potom pať pšchińdžechu tež te druge knježny a džachu: Knježe, Knježe, wotankń nam! Ale wón wotmolwi a džěšche: Sawěrnje, ja praju wam, ja waš nješnaju. Teho dla wachujče; pšchetož wy ani dnja ani šchtundy njewěšče, w kotrejž cžlowški šyn pšchińcź budže. Šamjeń.

To je šhutne pšchirunanje našcheho Šbóžnika. Kunjež haťle krotko do pšchikhada našcheho Šbóžnika k šwětnemu šudu potne dopjeljenje namaťa, ma tola žurkwinskim wobštejnosćam wšchěch cžošow, potajkim tež nětcžišcheho, k powucženju šlužicź. Wono nima cžinicź š džěcžimi tuteho šwěta, ale š šchěšcžijanami. Šchtóž šebi pod njemudrymi knježnami džěcži šwěta pšchedstaja, pšchirunanju prawje nješrosymy. Šižo šłowa: „Tehdy budže njebyješte kralestwo podobne džešacź knježnam“ nam potašuja, šo šo wo Božim